

Dosarul nr. 2rac-155/23
2-21094249-01-2rac-19072023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (S. Lazari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

17 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Metical”, reprezentată de avocatul Serghei Șteliman,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Metical” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „AquaVeritasGroup” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Metical” și a fost menținută hotărârea din 30 decembrie 2021 a Judecătoria Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 24 iunie 2021, SRL „Metical” a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva SRL „AquaVeritasGroup”, prin care a solicitat încasarea sumei de 4 550 de lei cu titlu de datorie la serviciile prestate, a sumei de 17 017 de lei cu titlu de clauză penală, a sumei de 1 140 de lei cu titlu de cost al utilajului, a sumei de 3 600 de lei cu titlu de cheltuieli de conectare la rețea și compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 789,21 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1 500 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 22 iunie 2015 între SRL „Metical” și SRL „AquaVeritasGroup”, a fost încheiat un contract, pe o perioadă de trei ani, având ca obiect, prestarea serviciilor multioptionale, prin conectarea la rețeaua de fibră optică „Fly Net”, utilizatorul achită cheltuielile de conectare, printr-o plată lunară, în conformitate cu pachetul ales.

A relatat reclamantul că, potrivit pct. 2.2. al contractului menționat, utilizatorul introducea o plată lunară în sumă de 350 de lei. Potrivit pct. 5.10 al contractului încheiat, în cazul neefectuării plății în termen, operatorul este în drept să perceapă o penalitate de 1%, din suma neachitată pe zi, până la data achitării integrale a sumei restante. Conform pct. 8.1 din contract, utilizatorul ce a încheiat contractul la ofertă specială, în cazul

rezilierii sau nerespectării obligațiilor contractuale din propria inițiativă, este obligat să achite suma totală pentru conectare de 3 600 de lei.

A invocat reclamantul că, potrivit anexei la contract, care este totodată și act de primire-predare, clientului i s-a predat în folosință temporară utilajul „Iscom HT808-2GE-03”, fiind transmis în folosință temporară pe perioada utilizării serviciilor, iar debitorul SRL „AquaVeritasGroup” și-a asumat răspunderea materială pentru utilajul primit și s-a obligat să-l restituie la prima cerință sau să restituie costul utilajului.

A susținut reclamantul că și-a îndeplinit integral obligațiile sale asumate și a prestat în volum deplin pârâtului serviciile stipulate în contract. Însă necătând la acest fapt, SRL „AquaVeritasGroup”, nu și-a onorat obligațiile de achitare integrală a serviciilor prestate, având o restanță de 4 550 de lei, pentru 13 luni, începând cu perioada februarie 2019 - 29 februarie 2020. Pentru perioada de întârziere, mărimea penalității calculate a constituit 17 017 de lei.

Pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă SRL „Metical” a expediat în adresa SRL „AquaVeritasGroup” o cerere în acest sens, care însă a fost lăsată fără nici un răspuns.

Prin hotărârea din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Metical” împotriva SRL „AquaVeritasGroup” privind încasarea datoriei la serviciile prestate și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial.

S-a încasat de la SRL „AquaVeritasGroup” în beneficiul SRL „Metical”, suma de 3 620 de lei, cu titlu de restanță la serviciile prestate, suma de 1 140 de lei, cu titlu de cost al utilajului și cheltuielile de judecată, proporțional părții admise din acțiune în sumă de 270 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată anticipat și suma de 1 000 de lei, cu titlu de cheltuielile de asistenta juridică, în total suma de 6 030 de lei.

În rest capătul de cerere privind încasarea sumei de 17 017 de lei, cu titlu de penalitate și a sumei de 3 600 de lei, cu titlu de taxă pentru nerespectarea condițiilor contractuale, a fost respinsă.

La 10 ianuarie 2022, SRL „Metical”, reprezentată de avocatul Șteliman Serghei a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea respingerii pretențiilor SRL „Metical”, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Metical” împotriva SRL „AquaVeritasGroup”, să fie admisă integral.

Prin decizia din 22 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Metical” și a fost menținută hotărârea din 30 decembrie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Pentru decide astfel instanța de apel a reținut că, cu referire la pretenția privind încasarea sumei 4 550 de lei, cu titlu de datorie pentru serviciile prestate, instanța de fond corect a dispus încasarea de la SRL „AquaVeritasGroup” în beneficiul SRL „Metical”, a sumei de 3 620 de lei, cu titlu de restanță la serviciile prestate, deoarece suma respectivă rezultă din neexecutarea obligațiilor contractuale. Reclamantul a dovedit existența datoriei în sumă de 3 620 de lei din partea SRL „AquaVeritasGroup”, prin facturile fiscale privind livrarea serviciilor și prin actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01 ianuarie 2021 – 08 iunie 2021. Astfel, SRL „AquaVeritasGroup” nu și-a onorat obligațiunile de a achita integral serviciile ce i-au

fost prestate și a admis o restanță de plată în sumă de 3 620 de respectiv acțiunea reclamantului în partea încasării sumei de 3 620 de cu titlu de datorie pentru serviciile prestate este întemeiată și corect a fost admisă de prima instanță.

A menționat că, instanța de fond corect a apreciat prevederile art. 268 lit. a) din Codul civil, în redacția legii de până la 1 martie 2019, care reglementează că se prescriu în termen de 6 luni acțiunile privind încasarea penalității, or, atât în instanța de fond, cât și utilizând calea de atac apelul, SRL „Metical”, nu a anexat la cauză, un calcul asupra perioadei pentru care se pretinde penalitatea, astfel încât instanța este în imposibilitate de a stabili mărimea penalității și perioada pentru care a fost calculată. Or, instanța de fond just a respins solicitarea SRL „Metical” cu privire la încasarea penalității în mărime de 17 017 de lei.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 1 140 de lei, pentru utilajul nereturnat, instanța de apel a invocat că potrivit actului de primire-predare SRL „AquaVeritasGroup” i s-a predat în folosință temporară utilajul, pe perioada utilizării serviciilor, iar debitorul și-a asumat răspunderea materială pentru utilajul primit și s-a obligat să-l restituie la prima cerință sau să restituie costul acestuia în valoare de 1 140 de lei. La data de 08 septembrie 2020, SRL „AquaVeritasGroup” a fost somată despre necesitatea restituirii utilajului, însă somația a fost lăsată fără examinare. Prin urmare, pe motiv că SRL „AquaVeritasGroup”, nu și-a onorat obligația de a restitui echipamentul, este întemeiată cerința reclamantului privind încasarea sumei de 1 140 de lei, pentru utilajul nereturnat.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 3 600 de lei, pentru nerespectarea condițiilor contractuale, Curtea de Apel Chișinău a notat că, potrivit pct. 8.1 din contractul privind prestarea serviciilor multioptionale în domeniul tehnologiei informaționale din 26 iunie 2015, utilizatorul ce a încheiat contractul la oferta specială cu conectare gratuită sau conectare la oferta specială, în cazul rezilierii sau nerespectării obligațiilor contractului din propria inițiativă și până la expirarea termenului impus de contract, va achita suma totală pentru conectare în valoare de 3 600 de lei. Astfel, suma de 3 600 de lei, înserată în pct. 8. 1 din contract este formulată incert și nu permite de a determina clar întinderea răspunderii părâtului în caz de neexecutare a obligațiilor contractuale. Prin urmare, solicitarea cu privire la încasarea sumei de 3 600 de lei, corect a fost respinsă de către instanța de fond, or, aceasta a fost înaintată în lipsa unui temei legal sau condiție contractuală.

A mai declarat instanța de apel că luând în considerare faptul că au fost admise în parte cerințele SRL „Metical” privind încasarea sumelor de 3 620 de lei, cu titlu de restanță la serviciile prestate și 1 140 de lei, cu titlu de cost al utilajului, ținând cont de faptul că pentru cererile de chemare în judecată, în litigiile cu caracter patrimonial, pentru persoanele juridice taxa de stat nu poate fi mai puțin de 270 de lei, indiferent de valoarea acțiunii sau suma încasată, consideră că instanța de fond corect a încasat din contul SRL „AquaVeritasGroup” în beneficiul SRL „Metical” cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 270 de lei, proporțional pretențiilor admise din acțiune.

La 23 iunie 2023 SRL „Metical”, reprezentată de avocatul Serghei Șteliman, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei contestate și hotărârea instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, și-a îndeplinit integral obligațiile sale contractuale și a prestat în volum deplin pârâtului serviciile stipulate în contract, iar pârâtul nu și-a onorat propriile obligații de a achita integral serviciile ce i-au fost prestate și a admis o restanță de 4 550 de lei pentru 13 luni începând cu 01 februarie 2019-29 februarie 2020.

Recurentul a relatat că, după 22.06.2018, cât și după 22.06.2019, a continuat să presteze serviciile contractate, iar SRL „AquaVeritasGroup” a continuat să beneficieze de ele și nu a notificat SRL „Metical” despre intenția de a înceta relațiile contractuale. Prin urmare contractul a fost prelungit pe o durată nedeterminată.

Consideră că instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A relatat recurentul că, a solicitat încasarea clauzei penale pentru perioada martie 2019 - februarie 2020. Astfel, prevederile art. 392 din Codul civil (în redacția de după 01.03.2019) nu prevăd careva termen special de prescripție în ceea ce privește prescrierea penalității. Astfel ea se prescrie în termeni generali de 3 ani. Respectiv în perioada pentru care s-a solicitat penalitatea, aceasta nu a fost prescrisă. Cu toate acestea instanțele inferioare nu au aplicat prevederile art. 391 și 392 din Codul civil în redacția actuală, care trebuiau aplicate.

A menționat recurentul că în cazul prelungirii termenului contractului, acționează toate clauzele lui, inclusiv pct.8.1 din contract, conform căruia utilizatorul ce a încheiat contractul la oferta special cu conectarea gratuită sau conectare la oferta special, în cazul rezilierii sau nerespectării obligațiilor contractului din propria inițiativă și pînă la expirarea termenului impus de contract, va achita suma totală pentru conectare în valoare de 3 600 de lei. Or, contractul nu prevede că o clauză și-ar înceta efectul în cazul prelungirii duratei sale. Pe parcursul derulării relațiilor contractuale intimatul nu și-a onorat obligațiile contractual, fapt ce s-a exprimat în neachitarea serviciilor ce i-au fost prestate, ceea ce impune aplicarea prevederilor pct.8.1 din contract.

Astfel, contrar celor indicate în decizia instanței de apel, recurentul a menționat că, în contract nu există nici o contradicție ce ar fi exprimată în faptul că conform lui conectarea este gratuită, însă pct.8.2. obligă utilizatorul în anumite condiții la achitarea cheltuielilor de conectare. Or, conform clauzelor contractuale SRL „AquaVeritasGroup” este scutită de achitarea cheltuielilor de conectare doar cu condiția că pe durata relațiilor î-și va respecta obligațiile contractuale, i-ar în caz contrar este obligată să restituie cheltuielile de conectare la rețea.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 martie 2023.

La 05 mai 2023, copia deciziei din 22 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc (f.d. 126).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de SRL „Metical”, reprezentată de avocatul Serghei Șteliman, la 23 iunie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 20 iulie 2023, a expediat în adresa participanților la proces copia recursului declarat de SRL „Metical”, reprezentată de avocatul Serghei Șteliman cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f.d. 150).

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de SRL „Metical”, reprezentată de avocatul Serghei Șteliman, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Metical”, reprezentată de avocatul Serghei Șteliman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Metical”, reprezentată de avocatul Serghei Șteliman.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc